

lad mig see, hvormange Penge der er i dinomme, af dem vil jeg tage en vis Procent" end ved det andet Skattesystem at sige: "Saameget vil jeg have af dig, det skal du ud med, enten du har Penge i dinomme eller ikke, har du ikke saamange Penge, saa tager jeg din Frakke, og forslaaer ikke den, saa tager jeg de andre Klæder med." Ved det indirecte Skattesystem er der vistnok ikke en saadan Brutalitæt tilstede (En Stemme: Na jo!); jeg troer det dog ikke; jeg vil snarere sige, at der er en Underfundighed tilstede ved det, idet man nemlig derved lader Skatteyderne betale Pengene, uden at de vide, hvad det er, de betale. Men jeg troer ikke, at der er nogen anden Maade at undgaae den omtalte Brutalitæt og Raahed paa end, hvis man kunde komme tilbage til „Statsgjælden Afbetaling ved frivillige Bidrag." Der er jo for en Snees Aar siden gjort et Forsøg her i Landet derpaa, men da vilde det ikke gaae; jeg veed ikke, om Tiden nu skulde være moden til atter at prøve derpaa; jeg troer det imidlertid ikke, jeg har i alt Fald kun hørt Tale om eet Land, hvor det skal gaae saaledes til, og det hedder Utopia; men jeg veed ikke, hvor det ligger, og det gaaer vel ikke an at hente sit Forbillede derfra. Jeg har med den største Opmærksomhed spejdet efter, om der ikke maatte blive paavist andre brugelige Skatteobjecter, men jeg har ikke kunnet finde, at der er blevet paavist noget, og jeg troer derfor, at det er den haarde Nødvendighed, som fører os over til det, der her foreligger. Om at Hartkornet alene ikke skal beskattes yderligere, synes der jo at være Enighed. Der er vel blevet talt om en høiere Beskatning igjennem Tolsten, men jeg troer, at det er blevet grundigt paavist, navnlig i det klare Foredrag, der igaar blev holdt af den ærede 1ste Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Mabvig), at en saadan Skat vilde ramme de Fattige allerhaardest. Der er endvidere blevet talt om, at vi skulde beskatte Luxusgjenstande. Ja, hvis vi ville begynde med at bestemme, hvad der er Luxusgjenstande, saa ville vi snart komme til den Erkjendelse, at „Luxusgjenstande" er et meget elastisk Begreb. Hvad er Luxusgjenstande? Jeg skal nævne nogle saa saadanne: Tobak og

Raffe ere f. Ex. Luxusgjenstande. Jeg skal nu for mit eget Vedkommende være meget villig til at gaae ind paa at lægge en meget høj Skat paa Tobak, thi jeg bruger ikke denne Luxusgjenstand; men jeg kunde dog virkelig ikke være med til at forbyde den fattige Tisser eller Løds eller Arbeidsmand den Skraa, som han putter i sin Mund. Kaffe er ligeledes en Luxusgjenstand, og jeg er her i det samme Tilfælde som ved Tobakken; jeg bruger heller ikke den; men der er mange Familier her i Byen og andetsteds iblandt den fattige arbejdende Befolkning, som fortrinnsviis leve af Kaffe og Hvedebrød, og for hvem en eneste Skilling paa en Portion Kaffe til hele Familien vilde blive en meget søelig og tung Udgift. Den nævnte Levemaade er vistnok meget usund, og det var jo overmaade godt, om man kunde sige til en saadan Familie: I skulde hellere spise en god Kjøbsuppe og derefter en kraftig Kjøbret, maaskee med et Glas Portviiin til, men jeg troer dog ikke, at det kunde hjælpe noget; dog kunde man jo ialtsald prøve det, og, hvis det gik, saa kunde man jo altid forandre den her foreslaaede Lov igjen. Der er flere andre Luxusgjenstande, ved hvis forhøiede Beskattelse jeg troer, at der vilde møde de samme Indvendinger, men jeg skal ikke opholde det ærede Things Tid med at nævne flere. (En Stemme: Silketøier og deslige!) Jeg hører, at der bliver nævnt Silketøier og andre kostbare Klæder; ja, ogsaa her er jeg i det Tilfælde, at jeg heller ikke bruger saadanne Luxusgjenstande, og at jeg derfor gjerne for mit eget Vedkommende kunde see dem høiere beskattede, men jeg er blot bange for, at, naar man saaledes vilde lægge en forhøiet Told paa Fløil, Silke og kostbare Linklæder, der da ikke vilde komme saa Meget ind ved denne Told, som vi behøve. Jeg er ei heller bleven overbevist om, at der forøvrigt gives nogen Skattegjenstand, som vi kunne tage fat paa, og jeg kan derfor ikke andet end erkjende Nødvendigheden af det foreslaagne Lovforslag. At der i det Enkelte kan være Mangler derved som ved ethvert andet menneskeligt Værk, tvivler jeg ikke om; jeg skal dog ikke yderligere fremhæve de Mangler, jeg kan see; der vil være Tid nok til at faae dem rettede, naar, hvad jeg haaber vil skee, og hvad